

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 21 de febrer de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Prèvia demanda d'embargament preventiu, que va ser decretat per l'Aute de 3 de maig del 2006, la representació processal del Sr. M.P.D. va formular demanda contra el Sr. S.P.E. en data 18 de juliol del 2006 en reclamació de la quantitat de 5.527,27 euros, import dels honoraris deguts al seu mandant com a conseqüència de la seva actuació professional en defensa dels interessos del demandat i que aquest no havia satisfet, excepte la suma de 1.200 euros que havien estat dipositats a la Batllia i que el seu mandant va acceptar en concepte d'acompte de la quantitat que reclamava.

II.- En data 19 de setembre del 2006 la representació processal del Sr. S.P.E. va contestar la demanda argumentant que els honoraris reclamats eren desmesurats, arbitraris i injustos, ja que l'actuació professional del demandant es van limitar a un assessorament privat i essencialment verbal sobre els problemes laborals que afectaven al seu mandant. Per aquestes raons, sol·licitava que s'admetés la reclamació efectuada únicament pel que fa a la suma de 1.200 euros, que es trobava dipositada a la Batllia, i s'absolgués al seu mandant de totes les altres peticions de la demanda,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

condemnant a l'adversa al pagament de la totalitat de les costes judicials.

III.- La Sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal de data 8 de maig del 2007 va estimar íntegrament la demanda i va condemnar al demandat al pagament de la suma de 4.327,27 euros, més interessos i costes.

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. S.P.E. i, pels arguments recollits a les seves conclusions, sol·licita la seva revocació i l'admissió de les pretensions de la seva mandant, imposant a l'adversa tant les costes de la instància, com les d'aquesta alçada.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- El recurs formulat per la representació del Sr. S.P.E. es fonamenta en primer lloc en la tesi que els honoraris reclamats pel demandant no es corresponen amb l'actuació que va portar a terme en favor seu, ja que es va limitar a prestar-li un assessorament privat i verbal sobre els problemes laborals que l'afectaven. Per aquesta raó entén que en cap cas és procedent, segons el seu parer, aplicar la regla desena de les normes orientadores del Col·legi d'Advocats en la seva versió del gener 2001 per tal de calcular els honoraris procedents, ja que les negociacions en les que va participar el Sr. M.P.D. no van finalitzar amb una transacció.

En contra dels arguments de la recurrent s'ha de destacar que la regla desena de les normes orientadores del Col·legi d'Advocats no sols s'aplica quan el lletrat intervé en una transacció, sinó també quan participa en l'obtenció d'una solució extrajudicial o anàloga de la controvèrsia que manté el seu client. En el cas present, no hi ha dubtes sobre el fet que el Sr. S.P.E. es va dirigir al despatx professional del Sr. M.P.D. per tal de sol·licitar el seu consell, ja que preveia que no li seria renovat el seu contracte com a director general de la CASS, i a patir d'aquell moment es van portar a terme

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

una sèrie de negociacions amb el Ministeri de Benestar i Salut en les quals va participar el demandant, encara que fos indirectament, que van culminar en un acord sobre els drets que correspondrien al recurrent al no ser-li renovat el contracte laboral que vinculava a les parts i per tant en una solució extrajudicial de les divergències que havien sorgit entre elles.

II.- El recurrent afirma igualment que, en tot cas, en aquestes negociacions mai hi va intervenir el Sr. M.P.D., que es va limitar a redactar l'esborrany d'una carta adreçada al Ministeri de Salut i Benestar, a mantenir dues reunions amb el seu client i a rebre dos faxes que aquest li va enviar. No obstant, pel que fa a la manca participació directa del Sr. M.P.D. en les negociacions, el mateix recurrent reconeix al contestar a la demanda (foli 57) que aquesta actuació a l'ombra va ser deguda al seu desig de que el lletrat no parlés directament amb el Ministeri, fet que considerava contraproduent, ja que entenia que era millor que no es conegués que estava assessorat per un professional. Per aquesta raó no es pot al·legar ara que aquesta situació implicava una minsa activitat per part de l'advocat, ja que el fet que aquesta fos indirecte no suposa per si sòl un treball de menor entitat o rellevància del lletrat.

En quan a l'activitat portada a terme pel demandant en favor del seu client, consten a les actuacions tres projectes de contracte enviats per fax pel Sr. S.P.E. al Sr. M.P.D. i, tenint en compte que aquests documents presenten diferències notables que beneficiaven al recurrent, com és el cas, i que conjuntament amb cada un d'ells es demanava l'assessorament del lletrat (folis 83 i 86), és evident també que el canvi va ser degut al seus consells i que per tant la seva actuació va ser determinant per obtenir el resultat molt beneficiós pel recurrent al què es va arribar.

III.- El recurrent manté que el que es va aconseguir finalment no era més que el que estava pactat al contracte signat entre les parts. No obstant, per un cantó, si el tema era tant clar no s'entén que hagués de recórrer a un advocat per consultar què podia reclamar, ni que s'haguessin de fer diversos projectes de contracte per tal de solucionar el tema, com es van fer.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Per un altre, entre els diferents projectes de solució que se li van presentar a la firma existien diferències notables que, com hem dit, suposaven una millora de les condicions econòmiques en les què es produiria l'extinció del contracte, de tal manera que en els primers no se li oferia al recurrent el què finalment se li va concedir, degut als consells del seu lletrat. Així, consta a les actuacions un primer projecte d'annex al contracte laboral signat entre les parts el dia 21 de novembre del 2001 que porta data de 11 de novembre del 2005 (foli 82) en el què es preveu que el contracte quedarà extingit el dia 21 de febrer del 2006, ja que s'acorda una pròrroga de tres mesos del termini fixat inicialment, quedant anul·lada la possible renovació tàcita que es preveia en el citat contracte, sense cap altre compensació, de tal manera que el que se li proposava al Sr. S.P.E. era canviar la possibilitat d'una renovació per dos anys per la seguretat d'una pròrroga per tres mesos. Atès que aquest primer projecte no el va acceptar el Sr. S.P.E. per consell del demandant, es va elaborar un segon projecte en el què es pactava que durant la prorroga el defenent rebria el mateix salari que percebia fins aquell moment, incrementat a partir del dia 1 de gener del 2006 amb l'IPC i amb una prima del 15% anual per objectius que s'aplicaria de forma proporcional al temps treballat al 2006 (foli 84), de tal manera que se li milloraven les condicions salarials durant la pròrroga. Com aquest segon projecte tampoc es va acceptar, se'n va elaborar un tercer, que es va convertir en definitiu (folis 87 i 71), en el què es preveuen diferents trams dins de la pròrroga concedida i es puntualitzen les retribucions a percebre amb diferents increments, però sobre tot en el què s'afegeix el dret del Sr. Pamies a percebre una indemnització equivalent a la part fixa de retribució anual de tot l'any 2005.

Per últim, malgrat en el contracte inicial ja es preveia que el defenent rebria una indemnització en cas de resolució anticipada del contracte sense causa, ja fos abans del 21 de novembre del 2005, o abans de complir-se el termini de pròrroga tàcita de dos anys que es preveia, el que finalment s'aconsegueix com a conseqüència de la negociació és que se l'indemnitzi amb la quantitat pactada quan no es resolvia anticipadament el contracte, sinó que simplement no es renovava en arribar el termini pactat i sense haver-se renovat tàcitament i a més que se

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

li prorroguí el contracte per un termini de tres mesos en condicions econòmiques favorables.

IV.- Com a segon motiu del recurs al·lega el recurrent que, en qualsevol cas, no és procedent l'augment del 50% de l'import dels honoraris sobre les quantitats que fixen les normes orientatives del Col·legi que ha aplicat el demandant en la seva minuta, ja que d'acord amb la regla setena les quantitats fixades en aquestes normes són les procedents si no existeix un pacte entre lletrat i client en un sentit diferent i aquest impugna els honoraris del primer.

En el cas present és cert que no s'ha provat que existís un pacte exprés preveient un augment del 50% sobre els honoraris que recomana el Col·legi, no com a mínims sinó amb un criteri orientador, i també és cert que el client ha impugat la minuta que se li reclama, no obstant, de les dades que consten a les actuacions es dedueix que el recurrent coneixia l'existència de l'increment que aplicava el despatx M.P.D. sobre les tarifes del Col·legi a l'hora de facturar els seus serveis. En aquest sentit, cal veure que el mateix recurrent, quan disposa a la Batllia l'import que creu degut per l'actuació del lletrat, consigna 1.200 euros, quan segons les normes 1.2 i 4.1 del Col·legi que ell entén aplicables al cas n'hauria de consignar 510. D'altra banda, el recurrent en cap moment argumenta la improcedència d'aquest increment en el curs del procediment, ja que a les seves conclusions reconeix que aquest és habitual en aquest bufet (foli 131) i sols manifesta "que, per cert, no ha quedat acreditat quin és en aquesta causa", amb la qual cosa no fa més que reconèixer que coneixia l'existència d'un increment, encara que potser no sabia quin era el seu import, i per tant cal entendre que l'acceptava.

V.- Pel que fa a les costes judicials, en desestimar-se el recurs procedeix mantenir les de la instància i imposar al recurrent les d'aquesta alçada, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. S.P.E. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 8 de maig del 2007, que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-